

Det, der er tilfældet med dette forslag, er jo, at forslagsstillerne – som vel at mærke udgør et meget klart flertal i Folketinget – har ét eneste ønske, og det er, at disse mennesker, som yder en meget stor indsats her i samfundet, ikke skal lide et tab i forbindelse med deres indsats, blot fordi de går hen og bliver arbejdsløse. Så simpelt er det, og så simpelt blev det fremlagt over for regeringen sidste år.

Vi havde så håbet på, at regeringen i det udredningsarbejde, der er lavet, var gået målrettet efter at finde ud af, hvordan man kan nå det mål uden at ødelægge en hel masse andet. Men regeringen har misbrugt sin magt til at lade udvalget finde frem til alle dårligdommene ved det her og fremhæver kun dårligdommene og bruger dem til at afvise forslaget.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at en regering gør sådan noget. For sagen er jo, at der er et flertal i Folketinget, som ønsker at gennemføre denne ordning, og det vil sige, at ordningen bliver gennemført, og så kunne regeringen jo lige så godt spille med og sige: Vi er enige, så lad os prøve, om vi ikke kan lave en eller anden model. Og dér er jeg sikker på, at regeringen og regeringens embedsmænd er de bedste til at gøre det. Så spil dog med!

Det, der er tale om, er jo, at disse deltidsbrandmænd – ofte ved siden af deres faste arbejde – hver eneste dag står til rådighed. Hvis alarmen går, er de klar til at rykke ud med ganske få minutters varsel. Det er de hele tiden indstillet på, og det vil sige, at det er en livsstil og ikke bare noget, de gør i en uge eller 14 dage, fordi de synes, det er sjovt. Det er en livsstil, de siger ja til.

Og brandfolk – hvad enten de er deltidsansatte eller fuldtidsansatte, skal det jo siges – yder en indsats med risiko for deres eget liv og helbred. Sådan er det.

Men ud over at de risikerer deres eget liv og helbred, er det alt andet lige også en meget stærk psykisk belastning, disse mennesker kommer ud for i mange situationer, f.eks. når de kommer ud til trafikdræbte, der er mast helt inde i en lille Morris Mascot, eller lignende, eller når de kommer ud til en lejlighed, hvor der er indebrændte, og sådan noget. Det er bestemt ikke rart.

Det er jo også derfor, man får et beløb for den indsats, man yder, får nogle kroner som anerkendelse for det arbejde.

Jeg tror slet ikke, de penge i dag overhovedet står mål med den indsats, der bliver ydet, vil

jeg så sige, men man får dog et eller andet beløb som en anerkendelse for den indsats, man yder.

Jeg har tidligere sagt, at det er en skilling, man får for det, men det kan man vel ikke kalde et par tusinde kroner om måneden. Men lad det nu ligge.

Det er også lige så klart, at hvis ens indsats som deltidsbrandmand har karakter af fuldtidsarbejde og man har så megen deltidsbrand, at man tjener over 200.000 om året, så må det jo være en fuldtidsbeskæftigelse.

Jeg tror ikke, at de, der, som det blev nævnt fra rapporten, har en indtægt på over 200.000 kr. om året ved det her, har fuldtidsarbejde ved siden af. Så tror jeg i hvert fald ikke, at de sover ret meget.

Det, vi jo taler om her, er de mennesker, som har et fast arbejde, og som stiller sig til rådighed og så tjener lidt ved siden af som deltidsbrandmænd. Så oplever man det besynderlige, for mig at se, at den dag de bliver arbejdsløse, skal det, de får ved at yde en indsats som frivillige brandmænd ved siden af det at være arbejdsløs – det foregår i øvrigt meget ofte om natten – pludselig modregnes i den indtægt, de har som arbejdsløse.

Det vil sige, at den anerkendelse, man lægger i det, at de tager ud frivilligt og er med til at redde menneskeliv og værdier, pludselig bliver modregnet. Det er sådan, at den anerkendelse ikke længere kommer oveni.

Det er egentlig bare den problemstilling, jeg synes man skulle gøre op med og sige: Den, der er fuldtidsansat tømmer og bliver arbejdsløs, får nu understøttelse i stedet for. Da han var fuldtidstømmer og havde et deltidsbrandmandjob ved siden af, fik han de håndøre oven i sin løn, og det skal han egentlig også blive ved med at have. Så simpelt er det.

Det kan godt være, at vi på et eller andet tidspunkt kommer i en eller anden ideologisk infight om, hvor grænsen så skal lægges, for så kunne man måske tage nogle andre med. Man kunne også tale om dykkerberedskab i havne og sådan noget. Det kunne godt være, man kunne komme ind på sådan noget. Men jeg synes, at det med den personkategori, vi har lagt ind i forslaget, er meget vel afgrænset, hvad det er for personer, vi taler om. Og dermed er det ikke alverden af andre ting, der kan komme med ind her.

Jeg havde egentlig håbet på, og det håber jeg stadig væk lidt på, at indenrigsministeren ville tage ordet igen under denne debat og komme